

Glasilo „Slovenskega čebelarkega društva“
za Kranjsko, Stajersko, Koroško in Primorsko s sedežem v Ljubljani.

Urejuje **Frančišek Rojina.**

Izhaja po enkrat na mesec in se pošilja udom brezplačno.

Vsebina: A. Žnidaršič: Pesem o čebeli. — Uredništvo: Ob začetku tretjega letnika. — Hinko Likar: Navcdila k umni čebeloreji. — P. Pavlin: Pripravljanje lesa za panjove. — Raznoterosti. — Listnica uredništva. — Listnica upravnštva. — Poziv slovenskim čebelarjem. — Inzerati.

Pesem o čebeli.

Kožušček ti imaš gorak
oklep pa prožen in krepak
in ostro sulico, strupeno,
a voljo trdno in jekleno.

Pogum tvoj splošno je poznan,
ko čuvati imaš svoj stan.
Pred tabo vsak beži, čebela,
ker ostrega boji se žela.

Gorje mu če sovražnik zlob
prikral se k tebi bi na rop;
tedaj edina vsa je četa,
kot iskra, vsa za boj uneta.

Saj za se ne, za živelj svoj
ta čvrsti roj besni na boj;
če vsak bodljaj velja junaka,
za to ne vpraša srčnost taka.

A smoter tvoj je plemenit,
čeravno imaš meč zakrit.
Ne boj, ne rop, ne bosti želo,
ni tvoj poklic, ni tvoje delo.

Naporno delo, trud in znoj,
za kruhek svoj skrbi nebroj,
po polju je in vrtu paša,
na to se tvoja skrb zanaša.

Kako frče, kako vrvé,
da dneva kaj ne zamude,
da s sladkim medom vse posode
prej napolné, kot zima bode.

Té nesejo domu medu,
té vode, cvetnega prahu;
stoji na vratih stroga straža,
da se vohun plašljivo zgraža.

Le občuduj ta vzorni red
in v loncih nakopičen med!
Jih skrbne vidiš ob zibelih — —
dojilje so v kožuhih belih.

Naraščaj pitajo skrbno,
negujejo, rede vestno.
Glej v sredi sata jajčka bela,
okrog črvičev vrsta cela!

In tu zaprtih celic krog,
nad vsako zidani obok;
Ob robu tu čebela mala
iz zibke se je izkopala.

Stolp matičen je zidan v rob,
visok in trden kakor zob:
ob njem straže pa dojenice
zavito matico v pelnice.

Pst tiho! . . . matico poglej
in trop čebel za spremstvo jej;
kak jo časté, se ji laskajo,
spoštljivo med seboj peljajo!

Brez nje, kraljice, rod bi zmrl,
brez nje sovražnik vse bi strl;
le ž njo se rod in dom ohrani,
ki ga čebela strastno brani.

To čudezen zares je svet,
v skrivnosten plašč ljudem odet,
a del le večne harmonije,
ki v stvarstvu večnem večno žije.

A. Žnidaršič.

Ob začetku tretjega letnika.

„Čebelar“ stopi s to številko v tretje leto svojega delovanja. Ako pregledamo prva dva letnika, moramo priznati, da jima manjka še veliko, kar je treba vedeti in znati naprednim čebelarjem. Vendar so nakopičili naši sotrudniki in dopisovalci do sedaj že blizo sto večjih člankov in veliko raznoterosti in dopisov, kar je marsikateremu čebelarju odprlo oči, da že danes lahko spozna pomen in tudi način racijonelnega čebelarstva. V teku zadnjega pol stoletja se je drugod čebeloreja povzdignila na jako visoko stopnjo, kar je „Čebelar“ svojim bralcem že večkrat opisoval, pri nas pa, — in to moramo čebelarji sami priznati, — smo v tej stroki tako nazadovali, da je skrajni čas, da se je resno poprimemo in jo ne samo rešimo popolnega propada, ampak jo povzdignemo do take popolnosti, da nam ne bo samo obilen in neusahljiv vir dohodkov, temveč tudi v čast našemu narodu.

Častiti bralci nvidijo lahko iz vseh raznih člankov, da so naši sotrudniki in dopisovalci skušeni in vešči čebelarji, in imena Jurančič, Likar, Žnidaršič i. dr. nam jamčijo, da se smemo z vsem zaupanjem ravnati po njihovih nasvetih. Na tem mestu naj bo izrečena vsem sotrudnikom srčna zahvala za njihovo požrtvovalnost, vsaj za zdaj, dokler se čebelarstvo tudi gmotno ne okrepi, jim itak ne moremo družega dati; v največje plačilo pa naj jim bo zavest, da so delali za dobro stvar, za spodbudo in predramitev svojih bratov. Že letos, — tega smo trdno prepričani, — poravnano bo vse, kar je vzelo za društvo tako nesrečno leto 1897, da bo odbor v stanu v prihodnje „Čebelarjeve“ sotrudnike primerno nagraditi. Upamo, da bodo vsi dosedanji dopisovalci zalagali tudi letos predale tega, za naše čebelarje po-

trebnega lista, s svojimi deli; njim pa naj se pridružijo še drugi čebelarji-veščaki, da bomo mogli list razširiti vsaj za polovico. Izhajal bo „Čebelar“ do 10. dne vsacega meseca, zato prošimo dopisovalce, da pošljejo svoje spise še pred koncem vsacega prejšnjega meseca, da bo mogel list pravočasno iziti. Da do zdaj ni redno vsacega 1. dne v mesecu izhajal, temveč okoli 10. ali še nekoliko pozneje, je več uzrokov, kateri se bodo na občnem zboru pojasnili; zato smo tudi določili, da bo v prihodnje izhajal „Čebelar“ zgoraj omenjenega dne vsacega meseca.

Opravičeno pritoževali so se mnogi čebelarji tudi, ker več številok sploh niso dobili. Naj bodo vsi ti prepričani, da se kaj jednacega v prihodnje ne prigodi, kajti zdaj je uredil gospod predsednik sam z velikim trudom vse knjige. Kakoršen je bil Grmovnik blagajnik, tak je bil tudi ob jednom tajnik, in čuditi se ni, če za njim ni mogel bolehn gosp. naslednik vsega urediti.

Toraj v tem letu se bo popravilo, kar se je v pretečenem včasih zgrešilo in udje čebelarskega društva bodo zadovoljni s „Čebelarjem“. Zato naj nam bo dovoljena ta-le

prošnja :

„Prva številka poslala se je tudi mnogim neudom na ogled; prosimo jih, naj ne zavržejo „Čebelarja“. Ako bi se ne vpisali sami kot ude čebelarskega društva, naj ga ponudijo, kakemu sosednemu čebelarju in ga priporočijo. Od 533 udov, kolikor jih je bilo 3. t. m., narase to število do konca letošnjega leta lahko vsaj na 750, mogoče tudi na 1000, če je onim, ki bodo dobili „Čebelarja“ v roke, količkaj pri srcu narodni napredek. Zlasti naj store v tem oziru kolikor mogoče častiti predstojniki farnih in šolarskih knjižnic, katerim se je do malega skoraj vsem poslal na ogled. In udje bodo gotovo tudi storili svojo dolžnost ter delali za razvitje društva s tem, da bodo pridobivali novih udov. V moči čebelarskega društva je zagotovljena tudi bodočnost naše čebeloreje!“ Zato prosimo pomoči.

Uredništvo.

Navodila k umni čebeloreji.

Podaja Hinko Likar

IX.

Ako pa hočeš v panjih z veliko mero, t. j. z velikimi okvirčeki, n. pr. v Gerstungovih panjih uspešno čebelariti, vsuj v iste močne roje. Kakor nobeden panj, tako tudi panji z veliko mero ne delajo čudežev, da bi iz slabičev delali močna ljudstva. Iz nič, ni nič! — Ako nimaš prvo leto še močnih rojev, združi dva prveca, ali dva, tri družce ter vsuj iste v Gerstungov panj. Že prvo leto se Ti bode to izplačalo, ker bode združen roj več nabral in več naredil, kot posamezni roji. Drugo leto pa bodeš imel od Gerstungovih panjev tako močne roje, da bode vsak zadosti velik, zadosti močan za daljno rejo v teh panjih. Kdor čebelari v starih kranjskih panjih, ta še ne ve, kaj je velik roj! Navadno tehta roj iz tacega panja 1 kg, redko 2 kg ali nekaj čez. Roji iz Gerstungovih panjev tehtajo pa 3—4 kg! Toraj

tudi tukaj tak razloček! Le pripravi si dragi čebelar prihodnjo spomlad, poleg starih kranjskih panjev nekaj Gerstungovih ter vsuj v iste močne roje, in videl bodeš drugo leto razloček! Ako Ti bode roj iz starega panja naplnil $\frac{1}{4}$ vrše ali saka, naplnil bode roj iz Gerstungovega panja nad polovico. Veselega, jasnega, smehljajočega obraza bodeš nesel vršo z rojem v senco. Saj čebelar želi le kaj težkega vzdigniti, in je žalosten, če vzdiguje „lahko“. Družec iz Gerstungovega panja je navadno tak, kakor prvec iz navadnega, starega, kranjskega panja. Toraj povsod tako velik razloček! A kljub temu se vendar še nekateri čebelarji ne morejo ločiti od starih majhnih panjev ter nočejo ničesar slišati o novih velikih panjih z okvirčeki. Upam pa vendar, da se bodo Gerstungovi panji širili po naši lepi slovenski domovini in pomnoževali dohodke čebelarjev.

Ko je roj v panju, postavi panj na določeno mu mesto in pusti ga v miru; le ako bi bilo več dni slabo vreme, krmi roj, da gladu ne umrje, ker roj vzame le za 3 do 4 dni živeža s saboj.

V predzadnjem članku sem omenil, da premakljivo satovje ni zato v panju, da bi se vedno premikalo in vedno drezalo v panj. To ponovim tudi danes, in to naj si vsak čebelar dobro zapomni! Čebele ljubijo mir in red, zato jih ne moti brez posebnega uzroka. Le kadar hočeš opravljati najvažnejša in najnujnejša dela, takrat odpri panj in poglej v čebele!

Kdaj naj toraj čebelar pogleda v čebele?

1.) 8—14 dni potem, ko si otresel ali ogrebel roj v panj, da bodeš videl, ali delajo čebele satovje pravilno, ali ne. Ako si začetke umetnega ali naravnega satovja natančno prilepil, in ako si okvirčke prav razdaljil, se ni treba bati, da bi čebele delale satovje nepravilno. V slučaju pa, da nisi pred omenjenega dela natančno napravil in da čebele satovje nekoliko nepravilno delajo, vtisni isto v okvir, kar se lahko zgodi, ker je satovje v začetku nežno in mehko.

2.) Pri izrojencu 8—10 dni po rojenju, da vidiš ali ima izrojene matico in če je ista oplojena. Ako je nima, daj mu jo; ako pa ni oplojena, počakaj nekaj dni, morda se to še zgodi. Dostikrat slabo vreme matico zadržuje, da ne more izleteti na oplojenje. Ako pa se ista dlje časa ne oplodi, je gotovo nerodovitna, — toraj proč ž njo, in drugo v panj!

3.) Ako se Ti kak družec, tretjec ali sploh kak panj sumljiv zdi, da slabo ali nič ne napreduje, preglej ga, poišči uzrok slabega napredovanja, odpravi istega in ozdravi panj.

4.) V spomladi, kadar čebele izzimuješ, da vidiš in se prepričaš, ali imajo matico, ali je morebiti po zimi umrla, in če imajo zadosti živeža.

5.) V jeseni kadar čebele vzimuješ, da se prepričaš, ali je ljudstvo sposobno za prezimovanje in za daljno rejo.

6.) Kadar hočeš staro matico z mlado zamenjati.

7.) Kadar hočeš ljudstva združevati.

8.) Kadar hočeš delati umetne roje.

9.) Kadar hočeš rojenje zabranjevati.

10.) Kadar se hočeš prepričati o množini medu.

Vsa ta dela pa se najložje in najhitreje opravljajo od zgoraj. Panj mora biti tako narejen, da se mu pokrov odvzame. Kdor je čebelarška dela le enkrat od zgoraj opravljal, ne bode tega nikdar opustil, samo če bode imel take panje. In Gerstungov je tako urejen, da se mu pokrov lahko odjemi in se dela od zgoraj opravljajo. Pri tem panju ni treba okvirčekov jemati ven, razven tistega, katerega hočemo natančno ogledati, potem se drug za drugim nazaj pomikajo in tako lahko pregledaš, kateri satnik hočeš. Čebele se na ta način prav malo vznemirjajo in motijo.

Vedno pa mora čebelar paziti posebno na to, da vlaga okvirčke v istem redu nazaj v panj, kakor jih je ven jemal. Kdor tega ne stori, povzroči velik nered v čebelah in lahko panj popolnoma uniči. Rekel sem že, da stavi matica zalego po gotovem načrtu, in vedno v istem redu, in tudi čebelam je odkazano mesto, kje da zalego oblegajo. Ako pa čebelar zmeša satnike, n. pr. da vloži prazen sat v sredo vališča, sat z zalego pa zadej, zmedena je matica, ker ne dobi zalege tam, kamor jo je stavila, zmedene so čebele, katere bi bile rade oblegale srednji in zadnji satnik, a ga dostikrat zaradi premalega števila oblegati ne morejo. Zalega se radi tega lahko premrazi ali prehladi in začne gnjiti, okuži ves panj in še druge panje; zlasti je to nevarno še v spomladi. V spomladi, ako še ni toplo, ne odpiraj panja, ker se tudi lahko zalega premrazi in začne gnjiti.

Bodi toraj previden, dragi čebelar, ravnaj se po teh kratkih navodilih in uspeh bode gotov.

Pripravljanje lesa za panjove.

(Svetuje P. Pavlin.)

Obče je znano, da je v decembru sekan les najbolj trpežen za vsako porabo in nato se moramo tudi mi čebelarji skrbno ozirati. Imam še panjove, katere je naredil mojega očeta oče, in še danes ni v njih sledu lesnega črva, med tem, ko so prvi amerikanci, ki sem jih napravil leta 1890., že vsi črvi. Za te amerikance sem namreč porabil deske novih zabojev, o katerih nisem vedel, kdaj je les sekan. Da zavarujem še nadaljno trohnenje in črvojedno, pričel sem les za panjove kuhati v kotlu, v vrelo vodo pa sem stresel kakega pol kilograma soli. Dobro je to, tako mi je pritrnil skušeni mizar g. Primož Sever v Trnovem, povedal bom pa še jaz, kaj je po moji lastni skušnji za obvarovanje lesa proti črvu in trohno bi prav izvrstno. In povedal mi je, da napravi zmes iz barve, katero je imenoval „kasselerbraun“ (za 10 kr.), pepelike (za 5 kr.), galuna (za 5 kr.) in sode (za 5 kr.). Vso to zmes skuha v treh bokalih vode in sicer kuha tako dolgo, da se peni. Potem vlije to tekočino v steklenico, jo dobro zamaši in potem jo, kadar treba, rabi. Pravil mi je, da se ta maža takoj vleže v les, ter da nima nikakega duha.

Zdelo se mi je potrebno povedati našim častitim čebelarjem, kako me je poučil ta skušeni mizar, ker bo morebiti marsikdo izmed njih zavaroval svoje panje s tem priprostim pripomočkom, kajti je v gmotnem oziru velike važnosti, če trpi panj 10 ali pa če trpi 50 in še več let. Da je tudi kar-

bolinej izborno sredstvo za trpežnost lesa, je znano gotovo vsakemu izmed naših častitih udov, samo ta zlomek ima celo leto njemu lasten, neprijeten duh, na kar se moramo ozirati, da ne ogrebemo prekmalu rojev v take panje, katere smo tudi znotraj namazali s karbolinejem.

Pa še nekaj. Gotovo je že marsikdo bral, da je neobhodno potrebno uničiti vse panjove, v katerih je bila kdaj čebelna gnjiloba. Morebiti je tako že marsikak čebelar storil in s svojimi dragimi panji uničil tudi za vedno veselje do čebelarstva. Jaz pa pravim in trdim iz svoje večletne skušnje, da tega nikakor ni potreba. Trdim celo, da zadostuje, če panje samo nekoliko odrgnemo in če denemo potem zdrave čebele vanj, se bodo zdrave ohranile, če le ne zaneso kaj nezdravega notri, ali da se jim ne prehladi zalega, kar povzroči zopet gnjilobo. Če pa hoče biti čebelar posebno vesten, potem naj prizadete panje vzame narazen, naj jih dobro zmiže in pusti na solncu posušiti in to naj ponavlja dva do trikrat. Vlaga in solnce vzameta vse kali gnjilobe iz lesa, če bi jih sploh kaj bilo v njem. Potem naj se namaže tak panj znotraj s firnežem in brez skrbi naj bo vsakdo, da je panj zopet dober za porabo. Da čebelam firnež ni zopern, to sklepam iz tega, ker sem opazoval nekoč čebelico, ki se je na vso moč trudila, s ščipalkami nastrgati od strjene firneževe kapljice nekaj drobcev, katere je napravljala za obnožno. Pa vsaj je v firnežu smola in trpentin, toraj ne more biti čebelam zopern, ker smolo potrebujejo za izdelovanje one snovi, s katero mažejo špranje in katero imenujejo učeni čebelarji „propolis“.

Ravno tako velja za snaženje takih okuženih panjev to, kar sem omenil v prvem odstavku. Vtakni najprej jedno in potem drugo polovico za pet minut v vrelo slano vodo, ali pa jih namaži s tako mažo, kot jo priporoča g. Sever in potem bodi brez skrbi. Da bi pa teh sredstev ne bilo treba nikdar rabiti za razkuževanje panjev, ampak samo za trpežnost lesa za panje, to, častiti udje našega društva, Vam srčno želi: Peter Pavlin.

Raznoterosti.

Esparzeta Čebelar J. K. v P. vprašal je v „Kmetovalcu“ št. 22. kdaj in v kakšno zemljo naj se seje esparzeta in kje se dobi? „Kmetovalec“, ki je za vse, kar spada v njegovo stroko, pravi „vedež“, odgovoril je tako-le: „Esparzeta ali turška detelja je dobra krmska rastlina, ki traja več, in sicer 5 do 15 let. Običajno zdrži 3 do 6 let. Najbolje in najdalje traja na globoki apneni zemlji, vendar je ona edina krmska rastlina, ki še uspeva na suhih skalnatih tleh, ako ima le količkaj možnosti, da predere s svojimi koreninami med razpoke. Glede podnebja ni izbircna ter dobro prenaša mraz in sušo. Seje in obdeluje se pa kakor lucerna. Seme esparzete dobite v vsaki trgovini s semeni, n. pr. pri P. Hüttig-u na Dunaju I. Weihburggasse.“

Dostavek uredništva: Neki nemški čebelarski list priporoča posebno dvovrstnato esparzeto (zweischürige Esparsette). Pravi, da jo je najbolje sejati na ozimino v jeseni, ker takrat navadno bolje ozeleni, kot v bolj suhi spomladi. V avgustu cvete v drugič in takrat jo puščajo veliko za seme.

Dotični čebelarški list jo ne more dovelj prehvaliti kot medunosno rastlino, katera pa da tudi obilno cvetnega prahu. Ravno tam se priporoča tudi inkarnatka, katero poznajo že vsi slovenski čebelarji kot zelo medeno deteljo, samo škoda za nas čebelarje, da jo v nekaterih krajih malo sejejo. Morebiti bo esparzeta bolje poratala in se bo vsled tega tudi v večjih množinah sejala, kar bi bilo za čebelarstvo gotovo neprecenljive vrednosti. Čebelarji-posestniki, poskusite prvi z esparzeto!

Senice odpraviš od čebelnjaka, ako obesiš na drog, katerega si pred čebelnjakom postrani v zemljo zasadil, na tenko nit krompir, v katerega vtakni štiri gosja peresa. Vsak najmanjši veterček premika tako narejenega „skopca“. Ne ve se, ali mislijo senice, da je to priprosto strašilo res skopec, — imeti bi morale posebno bujno domišljijo —, vendar naj si mislijo, kar hočejo, bojé se pa le; vsaj tako trdi nek čebelar v „Švicarskem čebelarju“.

Protí davici se zopet prav toplo priporoča čisti med in pa raztopljen v gorkem mleku. O pravem času začeto zdravljenje z medom zares pomaga; tega mnenja so sloveči zdravniki.

Listnica uredništva.

Gosp. V. K. na V.: Prvi letnik stane samo 45 kr. ker je prva številka že pošla; lanskega pa dobite za 1 krono. Ker je za čebelarje vse važno, kar je do zdaj »Čebelar« priobčil, Vam svetujemo, da si naročite oba letnika, da bodele imeli skupno delo. Nadejali se nismo, da bo število udov tako naraslo, zato se je tiskal samo v 700 iztisih, prevedimo pa že danes, da bi se moral »Čebelar« tiskati v 1000 iztisih. Prvo številko bo treba na vsak način še ponoviti, a nekoliko pozneje; zdaj moramo še gledati na vsak krajcar, da zacelimo rano, ki jo je zadejal društvu »izgubljeni sin«; sicer bi nam ne bilo treba gledati na krajcarje, ker marsikaj potrebnega za našo stvar bi društvu lahko ukrenilo s 700 gld., katere je — — — no, pa bodimo tiho, vsaj naše društvu bo in je že do malega prebolelo ta udarec! — Gosp. J. G. v R.: Iz popisa Gerstungovega panja, katerega bo priobčil naš praktik gosp. Likar, bodele zvedeli vse. — Gosp. Ž. S. v B (Štajersko): S tem, da se naročite na »Čebelarja« postanete tudi ud čebelarškega društva. 1 gld. menda ni preveč! — Gosp. J. T. v T. (Štajersko): Originalni Gerstungov panj dobite za zdaj lahko direktno od onih tvrdk, katere je omenil že lanski »Čebelar« ali pa od P. Hočevarja iz Gamelj pod Šmarno goro, pošta Št. Vid nad Ljubljano, na občnem zboru našega društva pa bomo videli tudi panje drugih tvrdk, o katerih bomo poročali glede cene in dela. — Gosp. K. O. v V. P.: Glede esparsete se Vam bo ustreglo. — Gosp. J. P. v G.: Menimo, da se pri sl. c. kr. kmet. družbi še dobi Črnetovo »Umno čebelarstvo«. Dobro je, če človek veliko bere, toda to knjižico bodele lahko pogrešali, če bodele vedno naš ud, kajti »Čebelar« zastopa napredno čebelarstvo v pravem pomenu, prav po — Gerstungu! — T. S. v K. V.: Nas veseli! — Vsem našim častitim udom želimo dobro leto! Naj Bog živi čebelarstvo!

Listnica upravníštva.

Vedne promembe pri upravníštvu bile so krive marsikaterim pritožbam o ekspediciji našega lista. Prosimo oproščenja! Ukrenilo se je vse potrebno, da se bode list poslej kar najpravilnejše razpčsiljal naročnikom. Uljudno prosimo vse dosedanje naročnike, da nam ostanejo zvesti ter nam skušajo pridobiti še kacega uda. Kdor ni prejel vseh številk naj blagovoli reklamirati. Reklamacije so poštnine proste, treba pa je na naslovni strani pripisati besedo: reklamacija. — Naše naročnike uljudno prosimo, da blagovolijo pripomniti na nakaznicah pri odpošiljanju naročnine, da je poslani znesek za »Čebelarja«. Izjavi pa naj še vsak, je li poslani znesek za l. 1899 ali 1900.

Da bi bilo to leto srečno in veselo, želi Vam

upravníštvo.

Poziv slovenskim čebelarjem!

Tvrška Jul. Bettelheim, Wien I/1 Rockgasse Nr. 2. išče večje zaloge čistega rumenega voska. Kdor naših udov je v srečnem položaju, da ima večjo množino lepega voska, naj se obrne direktno na tvrško ali pa na podpisanca ter naj naznani množino in ceno voska

Slov. čebelarsko društvo v Ljubljani.

Fr. Črnagoj, predsednik.

VABILO

k

občnemu zboru „Slovenskega čebelarskega društva“,

ki bo

v četrtek, dne 25. jan. 1900 v dvorani „Mestnega doma“ v Ljubljani. Pričetek ob 1/2 10. uri dopoludne.

VSPORED:

- 1.) Otvoritev shoda po predsedniku.
- 2.) Poročilo predsednika in tajnika.
- 3.) Poročilo blagajnika.
- 4.) Volitev predsednika.
- 5.) Volitev odbora.
- 6.) Predlogi in nasveti.*)

Po zborovanji ogledovanje raznih čebelarskih naprav.

Ljubljana-Barje, 1. decembra 1899.

Fran Črnagoj, t. č. predsednik.

*) Predlogi in nasveti naj se pošljejo odboru vsaj tri dni pred občnim zborom.

Končnice slika

od najmanjših kranjskih po 15 kr. do največjih za ameriške ali Gerstungove panje po 50 kr.; z lesom nekaj več.

Gašpar Bizjan, pri Št. Vidu nad Ljubljano.

Udina (1 gld.) in reklamacije naj se blagoizvolijo pošiljati gospodu Frančišku Črnagoju, nadučitelju na Barju pri Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slov. čebelarja“ Frančišku Rojini, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.